חשנים הוכה מו : צא ד מיי' פכ"ב מהל' איסורי ביאה הלכה איסורי ביאה הלכה

תורתך . פירשו אומתך עמוד ונדרה כשם שעשה אלקנה שהיה מדריך את ישראל : הדנא מעירו

בערך קפן]

רב פפא הייני דאמרי אינשי ננכא אפום מחתרתא רחמוא קרי כך הוא הנוסח בע"י]

למשמע מכללת: בששניהן שוין . פעיף זוסי ל פעיף יג: אם באת במקום תלמיד חכם ואינך צ ג מיי׳ פיד מהלכות גדול ממנו אל תטול עטרה לדרוש במקומו : בכל דרכיך. אפילו לעבור עבור עליה: מחשא דמלמיומא -ברושי"ד שלנבויי"ש שהתפירו' עשויות שורות שורות כחלמי מענה: להתרועעי להתרולן : מפוטרופום י מכנים ומוליה נכסיו: כל שיש לו מרומות ומעשרום ואינו נופגן לכסן רב נסים גאון מוף שנלרך לו על ידי משמו - שנעשית עת לעשות לה׳ הפרו סוטה: ה"ג ואיש את קדשיו לו יהיו וסמיך ליה חים חים כי תשטה חשתו פעמי בנברא דבני וכתיב והביח החים חת חסתו: מיש אם נתישנו דברי תורה לכ קדשיו לו יפיו - שמעכב קדשיו בפיך אל תבוו להם כאי פעסא (משלי כג) ואל מע קי שר מו לכהנים וללוים: תבח כי זקנה אמך אמר אלו וחינו נותנן לכהנים וללוים: תבח כי זקנה אמן אמר מוף שנלרך לכן • שנעשה עני ולריך ה לכך ליטול מעשר עני: לו יפיו . כשם לעלמו ילטרכו: המשתף שם שמים שהיה מדרי בלפרוי שמברך על הרעה דיין האמה (ביא א) ועלה האיש אי נמי שמבקש רחמים מלפניו: בנריך - בלרתך: מועפות - לשון כפילה כדמתרגמינן וכפלת ותעיף (שמות כו): התרפית · מדברי תורה ביום לרה לר כחכה: ואפילו מלום מתם - אם נתרפה ממנה כשבאה לידו ולה חש להתעסק בה לר כחו: ספרפים מכל מקום. אף במלוה אחת משמע : מעבר שנים וכו׳ י ותכן חין מעברין את השנים אלא ביהודה דכתיב לשכנו תדרשו כל דרישות שאתה דורש לא יהו אלא בשכנו של מקום בפ"ק דסנהדרין (דף יה:): שנרו מחריו - למחות בידו: ככר [ש" גירסת הערוך בנים שהגדלת שמכו לומר גדולי הדור הם : וסלא עקיבא בן יוסף עשם כן.

דתנן ביבמות א"ר עקיבא כשירדתי

לנהרדעא לעבר שנים בפרק בתרא

החשה שהלך בעלה ולרתה (דף קכבי):

ואימא פר הבים דאפור במגעל י ילפינן רקיקה מיניה נחיסורה מיניה נורה נבוין . שביז שו ש מי הפלה הגדה ה פת הפלה הגדה הפת במים: הכי גרסינן אל הבין קנה מינה · אם ראית פרקמטיא בפקל והומר אבל בית הכנסת דשרי במגעל לא נילף רקיקה להעירה במינה ואסוא שסופה להתיקר: פשישא · הא דאביי פי קמא סעיף ה: בשודך. בשכמל"ו עונים והמברך אומר ברוך ה' אלהי ישראל מן למה לי פשיעה שלה יורה אדם הלכה בפני רבו למה ליה לאביי פע ב מיי שם הלכה בפ העולם ועד העולם מפרק בתוספתא תורה אור

שתקנו מן העולם ועד העולם ואיטא הר הבית דאסור במנעל לילפא ממנעל אבל (ב"ה) דשרי במנעל אדיליף ממנעל ולהיתר נילף מקפנדריא ולאסור אלא אמר *רבא כי ביתו מה ביתו אקפנדריא בש להיות רגילים לעוה"ב שכולו ארוך: קפיד אינש ארקיקה ומנעל לא קפיד אינש הפלם מחם • שיענו פעם החת בשכמל"ו: על כל סכרכום - בסוף אף ב"ה "קפנדריא הוא דאסור ירקיקה ומנעל שרי: כל חותמי ברכות שבמקדש 'וכו': כל ברכה אחרונה: וכי סימא בועו כך למה ילפי שאין עונין אמן במקדש *ומנין פא שמע · דגמרינן ממלאך שאמר המיסשאין עונין אכון במקדש שנאמר °קומו לגדטון: ולי פיפא מלאך פוא " ברכו את ה' אלהיכם מן העולם עד העולם לגדעון: ופי פיסט שמון ברבו את הי אחוב בו ברבו קלמת לגדעון כלומר לא של ברבו את הי אחוב בודך ומרומם בטלומו ולא ברכו אלא בטלימות של בל ברבה ותהלה יכול כל הברכות במים מישה שמשמינה על כל ברבה ותהלה יכול כל הברכות במים מישה שמשמינה כולן תהא להן תהלה אחת ת"ל ומרומם שמו ולח גמריכן מיניה: פא שמע אל על כל ברכה ותהלה על כל ברכה וברכה תו לו תהלה: התקינו שיהא אדם שואל מזקני ישראל כי יש לו על מי שיסמוך בשלום חברו וכו': *מאי ואומר וכי תימא שנאמר עת לעשות לה': מסיפיקשפש בעו מדעתיה דנפשיה קאמר ת"ש "ה' עמך לרישים כו׳ . אם באת לדרשו למקרא ו גבור החיל וכי תימא מלאך הוא דקאמר ליה זה יש כך לדכשו יפה בין בכתיכת! בין בהפוך: מרישים למיפים עם מצני לגדעון ת"ש "אל תבוז בי זקנה אמך ואומר לפשום לה' משום ספרו · עתים הם ההני."עת לעשות לה' הפרו תורתך אמר רבא ישיל פן לה' לעשות משפט פורעניות בעוברי קים האי קרא "מרישיה לסיפיה מדריש מסיפיה ביריון ש.] רצונו משום דהפרו תורתך: מסיפיה לרישיה מדריש מרישיה לסיפיה מדריש לרישים · הפרו תורתו עושי רלונו עת לעשות לה' מאי מעם משום הפרו כגון אליהו בהר הכרמל (מלכים איה) תורתך מסיפיה לרישיה מדריש הפרו שהקריב בבמה בשעת איסור הבמות תורתך מ"ם משום עת לעשות לה' *תניא הלל הזקן אומר בשעת המכניסין פזר בשעת לשמו של הקדום ברוך הוא: בשפה המפזרים כנס ואם ראית דור שהתורה חביבה פמכניפים שחין חכמי הדור מרבילים מורה לתלמידים: פור - אתה לשנות מבלי עליו פזר שנאמר "יש מפזר וגוסף עוד ואם מורה לתלמידים: בשפ המפורים . "א ראית דור שאין התורה חביבה עליו כנם לתלמידים: בשפ המפורים . "א שנא' עת לעשות לה' הפרו תורתך דרש בר קפרא זלת *קבוץ קנה מינה באתר דלית גבר תמן הוי גבר אמר אביי ש"מ *באתר בשים ככ: ד"ם במדת הענוה וכתיב עת לעשות להי דאית גבר תמן לא תהוי גבר פשימא לא נצרכה אלא בששניהם שוין דרש בר קפרא

איזוהי פרשה קשנה שכל גופי תורה תלוין *סס, בה °בכל דרכיך דעהו והוא יישר ארחותיך אמר רבא אפילו לדבר עבירה בוסיופנישים *דרש בר קפרא לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה מה היא אמר

משני יה רב חסרא מחמא דתלמיותא: תניא ר' אומר לעולם אל ירבה אדם רעים בתוך ביתו שנא' "איש רעים להתרועע תניא ר' אומר "אל ימנה אדם אפטרופום בתוך ביתו שאלמלי לא מינה פוסיפר את יוסף אפטרופום בתוך ביתו שאלמלי לא מינה פוסיפר את יוסף אפטרופום בתוך ביתו לא בא לאותו דבר תניא "ר' אומר למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סומה לומר לך "שכל הרואה [מינ נ סומה בקלקולה יוור עצמו מן היין אמר חזקיה בריה דר' פרנך אמר רבי יוחנן למה נסמכה פרשת סומה לפרשת תרומות ומעשרות לומר לך כל שיש לו תרומות ומעשרות ואינו נותנן לכהן סוף נצרך לכהן על ידי השתו שנאמר "ואיש את קדשיו לו יהיו וסמיך ליה איש איש כי תשמה אשתו וכתיב והביא האיש את מדני . אשתו וגו' ולא עוד אלא סוף שנצרך להן שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו אמר רב נחמן בר יצחק ואם פנתנן פוף מתעשר שנאמר °איש אשר יתן לכהן לו יהיה לו יהיה ממון הרבה א"ר הונא בר ברכיה משום 55 פונ כנ רבי אלעזר הקפר כל המשתף שם שמים בצערו כופלין לו פרנסתו שנאמר "והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך ה"ר מבי תועפות לך ר' שמואל בר נחמני אמר פרנסתו מעופפת לו כצפור שנאמר וכסף תועפות לך א"ר מבי משני כד א"ר יאשיה כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה שנאמר "התרפית ביום צרה צר כחכה א"ר אמי בר מתנה אמר שמואל ואפילו מצוה אחת שנאמר התרפית מכל מקום. אמר רב ספרא הי אבהו הוח משתעי כשירד הנינא בן אחי רבי יהושע לגולה היה מעבר שנים וקובע חדשים בחוצה לארץ שגרו אחריו שני תִיח רבי יוסי בן כיפר ובן בנו של זכריה בן קבומל כיון שראה אותם אמר להם למה באתם אמרו ליה ללמוד תורה באנו הכריו [עליהם] אנשים הללו גדולי הדור הם ואבותיהם שמשר ימה יה: בבית המקרש כאותה ששנינו *זכריה בן קבומל אומר הרבה פעמים קרותי לפניו בספר דניאל התחיל הוא משמא והם משהרים הוא אוסר והם מתירים הכריז עליהם אנשים הללו של שוא הם של תהו הם אמרו לו כבר בנית ואי אתה יכול לסתור כבר גדרת ואי אתה יכול לפרוץ אמר להם מפני מה אני מממא ואתם משהרים אני אוסר ואתם מתירים אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע הרשים בחוייל אמר להם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע הרשים בחו"ל אמרו לו הנח רבי עקיבא שלא הניח

בית להודיע שחין העוה"ו לפני העוה"ב

-כנבה כלום אלא כפרוזדור לפני הטרקלין ייביי הני כלומר הנהיגו ברכותיו בטוה"ז כדי

בינה מו מדעמים עבד - ולח גמריכן מיניה :

פבוו כי וקנם ממך . אל תבוו את בועז לאמר מדעתו עשה אלא למוד

זה יש לך לדרשו יפה בין בכתיבתו

משום דעת לעשות סייג וגדר בישרחל

שהגדולים שבדור מרבילים תורה: כנם. אתה ולא תטול שררה עליהם כי תוספות דחף זו לכבוד שמים היא לאחוז

ימין וכוי הפרו תורתך: ופס רפים דור שפין נסיצות דהכתון פתורם חביבה פליו כנם . וחל